

поставихъ цѣла на Черпанския путь. Ротата въ конака командуваше Капитанъ Гурскій; отъ нея единъ взводъ пратихъ да обхожда турскитѣ махали. Гражданетѣ — милиционери, които помагаха на опълченците за пазенето рѣда и да се караули въ града, прѣзъ времето на отиването и враќането на отрида кѫдѣ Джуранли, както се вижда, зарадвани отъ нашето враќане. Макаръ и късно прѣзъ нощта (когато пратихъ караулите бѣше вече 1 часа), азъ пратихъ за Славейкова, а той като дойде, проводихъ и за Еминъ-паша; той последния дойде поблѣднялъ, уплашенъ. На Славейкова съобщихъ радостното извѣстие за вземането на Нова Загора и че на разсѫмване ще пристигне отряда на генералъ Гурко, пѣхъ Еминъ-паша заведохъ при заложниците и му обявихъ (Славейковъ бѣше преводчикъ), че ако турцитѣ посмѣятъ за напрѣдъ не само да нападатъ нашите сълдати, нѣ и прѣстъ да вдигатъ отъ горѣ имъ, то азъ незабавно, освѣнъ виновниците, ще обѣсю, тукъ хе, въ двора на конака и едного отъ заложниците. На Еминъ-паша заповѣдахъ да разкаже това въ Турските махали.

Сѣтнѣ, като се простихъ съ оплашениетѣ турци и като удвоихъ при тѣхъ числото на караула, отидохъ съ Славейкова въ стаята на засѣдането, за да си поприказваме за мѣрите, които ще трѣбва сутренъ да се взематъ за спокойствието на жителите. Горкия старецъ съвсѣмъ изгубилъ куража си и май не твърдѣ вѣрва на моите убѣждения и въ безопасността на града и жителите. Рѣшихме да съберемъ на разсѫмване градския съвѣтъ. Слѣдъ това лѣгнахъ си да поспѫ въ една отъ свободните стаи, както си бѣхъ оплѣченъ.

19-ИЙ ЮЛИЙ.

Разсѫмваше се; пръвъ дойде Славейковъ, слѣдъ него зъхванаха да се събиратъ и останалите членове на градския съвѣтъ. Дойде въ конака и защатния архимандритъ Амфилохий, въ настоящето време старши священикъ при Българското опълчение. Азъ прѣдложихъ на събранието да се извѣсти жителите за преминаването на опасността и да ги по-